

שיחות. עובדות. סיפורים
והנהגות מעניינת דיומא
יוצא-לאור ע"י
ועד תלמידי התמימים העולמי

ב"ה
תשרי
תשנ"ט
ג'רזין י"ד
כ תשרי

ליזבאוויטש

שב ליזבאוויטש

אושפיזין ליל ג' דחול המועד

צמצום אינו כפשוטו

– ההוראה המיוחדת
מהאחדות שפעלו אהרן הכהן
והצמח-צדק –

הענין דאחדותם של ישראל – מודגש ביותר
אצל האושפיזין דלילה זה, כדלקמן.

אהרן הכהן:

אצל אהרן הכהן מצינו שתי קצוות: מחד גיסא – כהן גדול, "ראש לכל הכהנים", ש"הובדלו מכלל הלויים לעבודת הקרבנות", נוסף לכך ש"זרע לוי כולו מובדל מכל ישראל לעבודת המקדש", ועד כדי כך, ש"תפארתו וכבודו (של כה"ג) שיהי יושב במקדש כל היום", מובדל ומופרש מכל העם, במצב של שלימות הטהרה והקדושה – דרגא הכי נעלית שבישראל, האחד והמיוחד (כח"י "אחת") שבישראל;

ולאידיך גיסא – מצינו שאהרן הי' "אוהב שלום ורודף שלום אוהב את הבריות ומקרבן לתורה", אפילו "בריות בעלמא" (כלשון רבינו הזקן בתנייא) שמעלתם היחידה היא שהם "בריות" של הקב"ה ("אומן שעשאני"), דרגא הכי תחתונה שבישראל, היפך בתכלית ממעלת אהרן הכהן.

ויתירה מזה – שהדרך להיות "מתלמידיו של אהרן" היא, ע"י ההנהגה ד"אוהב שלום ורודף שלום אוהב את הבריות ומקרבן לתורה":

הלשון "תלמיד" הוא בקשר ובשייכות ללימוד התורה, ועד"ז בנדו"ד, "תלמידיו של אהרן" – בקשר ובשייכות לתורתו של אהרן, שהיא אמיתית מציאותו, בבחינת "אנא נפשי כתבית יהבית".

ולכאורה הי' מקום לומר שהדרך להיות "תלמידו של אהרן" היא, ע"י לימוד ובקיאיות בעניני כהונה גדולה (שבהם עסק אהרן),

. . ואעפ"כ מדגישה המשנה שהדרך להיות "מתלמידיו של אהרן" היא – לא ההתעסקות בדני כהונה גדולה, כי אם, ההתעסקות בקירוב ואחדות בין בני"י, "אוהב שלום ורודף שלום", ועד לקירובם של אלו הנמצאים בקצה הכי תחתון, "בריות בעלמא" – "אוהב את הבריות ומקרבן לתורה".

. . והצמח צדק:

דובר כמ"פ (וכבר נדפס) אודות השתדלותו ופעולתו של הצמח צדק לפעול קירוב ואחדות בין חוגים שונים דבני"י, אע"פ שעד אז היו חילוקי דעות ביניהם.

ועד שפעל קירוב ואחדות בין חוגים שהחילוקי דעות שביניהם היו בענינים הכי עיקריים – בענין הצמצום, ואעפ"כ, לא רק שנעשה ביניהם מצב של שלום, קירוב ואחדות, אלא יתירה מזה, שניתוסף בשלימות התורה, עי"ז שגם בחוגים אלו נתקבל שהצמצום אינו כפשוטו, כי, גם זה שעמד בראש החוג ההוא כתב וביאר בעצמו את ענין סוד הצמצום שאינו כפשוטו, כך שאצל כל אלו שלומדים ויודעים קבלה נתקבלה ונשארה המסקנא שהצמצום אינו כפשוטו.

ויש להוסיף ולבאר הלימוד וההוראה מהענין דצמצום שלא כפשוטו. ובהקדמה:

בענין הצמצום – יש שתי קצוות: מחד גיסא – יודע יהודי שיש צמצום, שהרי, מפורש הדבר בעץ חיים (יותר מזה – אינו זקוק לראיות). ולאידיך גיסא – ישנם פירושים בע"ח (פירושים

שהם חלק מתושבע"פ שניתנה למשה מסיני) שאף שישנו צמצום, מ"מ, הצמצום אינו כפשוטו. ולכאורה, ה"ז דבר והיפוכו: מכיון שיש צורך בצמצום, והצמצום פועל פעולתו שע"י"ז יוכל להיות כל סדר ההשתלשלות – מהו שאומרים שהצמצום אינו כפשוטו!?

ועכצ"ל, כמו בכל עניני התורה, שישנו אופן הלימוד השייך ומכוון כנגד עולם העשי', הלימוד ע"ד הפשט [כפי שלומד מלמד דרדקי עם בן חמש למקרא], אופן ודרך לימוד בתורה, ובמילא ה"ז פירוש אמיתי וטוב כו', וביחד עם זה, ישנם גם שאר האופנים שבלימוד התורה, ע"ד הרמז, ע"ד הדרוש, ועד לאופן הלימוד ע"ד הסוד, רוזן ורוזן דרוזן שבתורה (שאפילו כפי שהם כפשוטם ה"ה ע"ד הסוד).

ועד"ז בנדו"ד – שע"ד הפשט, אופן הלימוד השייך לעולם העשי', ישנו ענין של צמצום כפשוטו, וביחד עם זה, ישנו גם הפירוש והענין שהצמצום אינו כפשוטו, כמובן, או אפילו אם אינו מובן, הרי כן הוא אמיתית הענין,

כפי שמספרים חסידים אודות ר' הירשל טשערניגאבער

– (כ"ק אדמו"ר שליט"א חייד, ואמר:) כך היו קוראים בליובאוויטש לרבה של טשערניגאבא, שהיתה עיר מלאה חכמים וסופרים, ורבה הי' גאון עצום, וזכה לקבל סמיכת חכמים מאדמו"ר מהר"ש, ואעפ"כ, בבואו לליובאוויטש הי' אומר תלמיד קטן בליובאוויטש שעדיין לא להתחיל ללמוד חסידות, תלמיד אצל מלמד דרדקי: הנה הגיע "הירשל טשערניגאבער"...

שלאחרי שהי' מבאר ענין עמוק בחסידות, הי' מסיים, שגם אם לא מבינים כו', מ"מ, "אזוי אזוי איז דער ענין".

וענינו בעבודת האדם:

כשיהודי יוצא מביהכ"נ וביהמ"ד – מכריז וצועק העולם שמסביבו: "צמצום כפשוטו", ומביא כו"כ ראיות לדבר. ועל זה אומרים לו, שהסיבה לכך שהעמידו בפניו נסיון כזה, ירידה כזו (שהרי גם שמיעת הקס"ד כשלעצמה היא ירידה), היא, ירידה צורך עלי', עי"ז שיתוסף אצלו בהבנה בשכל אנושי באופן ברור ופנימי יותר, שביחד עם זה שישנו עולם ומלואו, הרי הצמצום אינו כפשוטו!

. . ועד"ז בנוגע לעבודה במעשה בפועל בזמן זה – שמחת בית השואבה:

שמחת בית השואבה צריכים לערוך בעולם העשי' הגשמי כפשוטו [ואם יערוך זאת רק בעולם העשי' הרוחני – אין זה הענין דשמחת בית השואבה], ברחוב כפשוטו, וע"י ריקוד ברגליים, שמגביהים גם את הראש – שידע שביחד עם זה שישנו צמצום, הצמצום אינו כפשוטו, עי"ז שהרחוב עצמו רוקד בשמחת בית השואבה.

משיחת ליל ה' דחג הסוכות תשמ"ט

מפני קדושת המועד

גוט מועד!
גבאי בית המדרש של כ"ק אדמו"ר הרב זאב יחזקאל הכהן כ"ץ
מכריז על שעת חפילת מנחה בסיום התפילה

ניצוצי אור

זכרונות ותיאור חי של תשרי אצל הרבי מזווית ראייה של חייל בצבאות ה',
בשנת ייסודו על ידי הרבי
הרב דוד פלדמן, מחנך בכפר חב"ד

הפעם הראשונה בה זכיתי לנסוע אל הרבי היתה לקראת חודש תשרי תשמ"א. אבי הרב שלום פלדמן ע"ה לקח אותי עמו.

תקופת ההכנות לנסיעה היתה מיוחדת. כל ילד שזכה לנסוע אל הרבי, כאשר היה שב לכפר חב"ד, שאלו אותו כולם באופן טבעי: "מה הרבי דיבר אתך ביחידות?" שוחחתי עם הילדים שכבר היו אצל הרבי, והתרגשתי מאוד מהעובדה שגם אני אזכה להיכנס ליחידות.

באותה עת, שימש הרב זלמן גופין כמנהל לימודים ו'בוחן' ב'חדר' בכפר חב"ד. הוא היה משוחח איתנו גם על עניינים חסידיים וכו' אני זוכר כשחזרתי מהרבי שוחח איתי באריכות והתעניין אצלי בתוכן ה'יחידות' והסביר לי את גודל העניין.

ההכנה לקראת היחידות הייתה רבת משמעות, כך שאפילו בגילי הצעיר (הייתי אז כבן תשע) הבנתי את הערך המיוחד של רגעים אלו וכך עבר עלי כל החודש בציפייה ובהתרגשות לקראת ליל היחידות.

אני זוכר את ההתרוצצות וההתרגשות של אותו יום החל מלבישת בגדי השבת, התיאור הידוע שהודפס ב'התמים' על יחידות היה ממש מוחשי... השאלות היו "היית ביחידות?" "יצאת מיחידות?" וכן הלאה, חילקו מספרים לתור... הכל היה סביב היחידות.

עמדתי על המדרגות ממול חדרו של הרבי והמתנתי לתורנו. התכוננו להיכנס יחד, אבי אחותי ואני. המראה של אבי שהיה יהודי חסידי באמת והתרגשותו לקראת הכניסה פעלו עלי רבות.

אבי אמר לי שייחך והרבי ישאל אותי שאלות מהחומר הנלמד ב'חדר', וכן שמעתי מחברי שחזרו וסיפרו שהרבי שאל אותם שאלות ב'יחידות'. שיננתי את החומר שלמדתי, וכן את י"ב הפסוקים. למזלי, בפועל הרבי לא בחן אותי...

בטרם נכנסנו, הזהיר אותי אבי שכאשר יוצאים, לא להפנות את הגב אל הרבי. כשנכנסנו, עמדתי מימין, אבא עמד משמאל ואחותי מאחורי.

לכל לראש הרבי פנה אלי ושאל: "פארשטייט אידיש?" אני זוכר שפשוט לא הצלחתי לענות מרוב התרגשות והרבי ממתין... אבא שלי תפס אותי ביד ואמר לי "שואלים אותך"... ענית "אביסול"... עם מבטא מוזר.

זכיתי שהרבי חיך מאוד, בצורה בלתי רגילה. ואז אמר: "אדבר אתך בלשון הקודש".

הרבי אמר לי כך: "שתלמד תורה בהתמדה ושקידה ושתגדל חסיד ירא שמים ולמדן. וההורים שלך, האב והאם ירוו ממך רוב נחת ושיהיה לך אריכות ימים ושנים טובות".

אחר כך הרבי פנה לדבר עם אבי ע"ה.

בסיום היחידות, הרבי נתן לכל אחד מאתנו דולר, ואז באתי להסתובב ולצאת. אבי סובב אותי מיד וכך יצאתי בפסיעה אחורנית.

היו כאלו שרקדו בחוץ, אך אבי היה מאוד רציני ואמר לי לחזור היטב על הדברים שהרבי אמר לי בפנים.

*

זיכרון נוסף יש לי מתשרי אותה שנה:

בשמחת-תורה, בעת ההקפה החמישית, ביקש הרבי לרקוד עם חיילי צבאות ה'.

מטבע הדברים לא היה לי מקום מסודר בהקפות, ועמדתי ב770 לבדי. עמדתי על 'באקס' שמישהו השאיר, ולידי עמד בחור שהכרתי.

לפתע הרים אותי אחד הבחורים גבוה באוויר, ומצאתי את עצמי מועבר מיד ליד לכיוון בימת ההקפות. יחד איתי הועברו כל הילדים שהיו אז ב770 במין רכבת אווירית. תוך כדי שאנחנו מועברים מעל ראשי האנשים, הסבירו לנו שהרבי ביקש לרקוד עם הילדים, וכל מי שראה ילד מסביבו זרק אותו קדימה.

אחרי זמן קצר הרבי נכנס לתוך ה'חי"ת' [האזור התחום בשולחנות שסביב הבימה, בו רקד הרבי]. קשה לתאר את המעמד הזה, פניו הק' של הרבי היו לבנות ומאירות, והרבי חיכה עד שכול המבוגרים יצאו... לקחו כמה שניות, ואז הרבי עמד שם רק עם הילדים.

הרבי אחז בספר תורה והלך בין הילדים שעמדו ממש צפוף, פניו הקדושות האירו. היו בינינו גם ילדים קטנים בני שנתיים ושלוש שאחזו לרבי בסירטוק, הרבי החל לרקוד ואנחנו סביבו, צמודים ורוקדים יחד עם הרבי.

כשהרבי חזר למקום התפילה, הילדים הלכו אחרי הרבי. אני הלכתי מהראשונים, היו המון דחיפות והיינו ממש צמודים לרבי.

לאחר מכן ישבנו על הבימה ממש ליד הרבי. אני זוכר שהרבי התיישב והפנה את מבטו לעבר ילד שהכרתי מהארץ, ושאל אותו "האם השתתף בהקפה ה"? וכן נתן 'שלום עליכם' לילד נוסף. לאחר מכן שמעתי שהרבי ביקש אז שיעבירו את הס"ת לעזרת הנשים, כדי שגם הילדות תוכלנה לנשקו, ואז התיישב לכמה דקות.

*

במשך השנים זכיתי לנסוע לרבי עוד כמה פעמים לחודש החגים.

קשה לתאר את התחושה, יושבים במטוס ומדברים בינינו האם נספיק את מנחה, מעריב עם הרבי. רצנו בשדה תעופה עם המזוודות... כל אחד ואחד מאתנו הרגיש את האהבה לרבי. בלי דרגות, בלי השגות. אהבת בן לאביו. געגוע של מי שחוזר הביתה.

מי שזכה והגיע יום קודם היה המאושר באדם, הוא הרי הספיק עוד מנחה, עוד שחרית, עוד סליחות...

יהי רצון שזוכה תיכף ומיד להתראות שוב עם הרבי, "חדש ימינו כקדם".

א חסידישע גאס!

לכאורה, יכול יהודי לטעון, כיצד תובעים ממנו לשמוח בשמחת בית השואבה, ולהוסיף מלילה ללילה, בו בזמן שנמצאים בגלות?!

והמענה לזה - שכל ענין הגלות אינו אלא כדי שיהי' הענין ד"כן ירבה וכן יפרוץ", וכאמור, יהודי נמצא במעמד ומצב שהוא "רואה את הנולד", ובמילא ביכלתו לרקוד ולשמוח בשמחת בית השואבה.

ולא עוד אלא שהוא רוקד גם ברחוב - רחוב שאינו "רשות היחיד", ד"יחידו של עולם", כי אם "רשות הרבים" - ע"פ תורה (שלכן, ביום השבת דרושה זהירות בכמה ענינים, מפני שזהו "רשות הרבים"), ואעפ"כ, לא זו בלבד שהרחוב אינו מפריע ומבלבל לשמחת בית השואבה, כך שיהודי יוצא לרחוב (רשות הרבים) ושם רוקד ושמת בשמחת בית השואבה, אלא עוד זאת, שהוא פועל שהרחוב עצמו ירקוד ("די גאס אליין זאל טאנצן") ועד שכולם יראו שזהו רחוב חסידי ("א חסידישע גאס")!

...שמחת בית השואבה צריכה לפעול בחוץ, וכמובן בפשטות שמה שהקב"ה שלח את בני" לגלות, אין זה כדי שתהי' חלישות ח"ו בהתקשרותם לאלקות, אלא אדרבא: כדי שע"ז יהי' הענין ד"כן ירבה וכן יפרוץ", כלומר, שיהפכו את חשכת הגלות, ובפרט רשות הרבים דגלות - לקדושה, לעשות מ"המונה של רומי" - "המונה של ירושלים" ובסגנון האמור: "די גאס אליין זאל טאנצן".

ד' דחג הסוכות תשמ"ה

תיקון לצאצא מתנגדים

אברך אחד כתב לרבי "אשר נודע לו שהוא מצאצאי כו' (= מתנגדים שהציקו לחסידים) ומקשר זה עם הכתוב בתניא סוף פרק ב', שאין לך נפש רוח ונשמה שאין לו לבוש מעצמות אביו וכו'".

הרבי מרגיעו במכתב מכ"ז טבת תשי"ט:

והנה כיון שכמה דורות עברו מאז, וביניהם בוודאי כאלו שנתחרטו ועשו תשובה על הענין, בטח שבטל הרושם.

בכל זאת כיון שמעורר על-זה ושואל ל'תיקון' הרי מבואר בכמה-מקומות שהתיקון צריך להיות באותו הענין בו היה החיסרון, זאת-אומרת שהתיקון הוא על-ידי ההשתדלות [עד כדי ליגיעה גדולה, על-דרך כמו שהיה בהקלוקל] בהפצת המעיינות חוצה.

הרבי מסיים את מכתבו, שאף שבלאו-הכי כל אחד מחויב בזה, לא נצרכה אלא לזירוז והעדפה יתרה "זיהי רצון שיבשר טוב בכל האמור".

אגרות קודש כך ח"י עמ' קטג

אב הרחמן

מענה לאחד שכתב לרבי "אני מעוניין להתקשר אליך יותר, אבל איני יכול לקבלך באהבה כאוהב וידיד, אלא כרבי ביראה (מצד גשתך בתוקף) וכו'".

על המילים "אלא כרבי". כתב הרבי: א"כ הוא באמת - ירבה בתומ"צ וביד"ש

ועל המילים "גשתך בתוקף", כתב הרבי: ?! אין ידוע לי עד"ז כלל!

ובכלל אינני מפריח את מי שהוא במה שהוא

